

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

יעיבר סויל דוחיה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

ל י ו ם ר ב י ע י

אֲרֹמֶם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי. אֲנֹה אֱלֹהֵי צוּרֵי וּבֹאֲלֵי:
 אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. וְהָאָרֶץ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים:
 אֵל חַי אֶחָד הוּא בְרָאָנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ:
 אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ:
 אֵין בְּאֵל אֵשׁ אוֹכֵלָה וְקָנָא. לְעוֹלָם יִי אֲמַת אֵל אֲמוּנָה:
 אֲוֵרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיִּי. עָלְיוּ תְלֻזִים כָּל מֵאֲנֵי:
 אֱלֹהִים אֲמַת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יִכִּילוּ זַעֲמוֹ גֹּיִם וְאֵיִים:
 אֲדִיר וְאֲמִין כָּח וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדִירֵי הָאֲדִנִים
 אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישׁוֹ וּבֹעֲעֵלֵי אֱלֹהֵי נַעֲוֵרֵי שׁוֹמְרֵי וְצֵלֵי:
 בּוֹרֵא כָל וַיִּשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 בּוֹרֵא רוּחַ הַרִים יוֹצֵר. מִמֶּךָ מְזֻמָּה לֹא יִבְצֵר:
 גָּאָה מְשִׁיב גְּמוּל עַל גָּאִים. עַל הַרְמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:
 גְּבוּר בְּקוֹמוֹ לְעֶרוֹץ בְּעֶבְרָה. מְהַרֵּר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
 גְּבוּהַ כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתָיו נוֹשֵׂא. וְגִדְל כָּח גְּדוּלוֹת עוֹשֵׂה.

Vierter Tag.

Preisen will ich mein und meiner Väter Gott, rühmen hoch meinen
 Gott und Hort, Erlöser! Verkünden Gottes Einheit, des Him-
 mels und der Erde Gott, an jedem Tage zweimal.

Er, der Eine, Gott, der ewig lebt, hat uns geschaffen, der Starke
 Jakobs, unser Aller Vater! unser und des Weltalls Herr! wie
 mächtig dein Name auf der ganzen Erde!

Nichts ist wie Gott! Er, verzehrend Feuer, Eiferer, denn ewig wahr
 ist Gott, ein treuer Gott; mein Licht, mein Heil, die Beste meines
 Lebens, alle meine Wünsche sind an ihn gerichtet.

Der Treue Gott, des Lebens Gott ist er — nicht können Heiden,
 ferne Völker, seinen Zorn bestegen — ; mächtig, allgewaltig, all-
 vermögend, der Götter Gott, der Herren Herr!

Gott, mein Schöpfer, Herr, Gemal, Führer meiner Jugend, meine
 Huth mein Schutz; Schöpfer aller Dinge, Israels Erlöser;
 Gepriesen Gott! Israels Gott!

Der die Winde schuf, die Berge hat gebildet — kein Beschluß miß-
 linget dir — ; der Hoherhabene übt Vergeltungsrecht den Stolzen,
 den Hohen, Aufgeblähten;

Wenn mächtig er erhebet sich gewalt'gen Zorns, wer fürchtet seine
 hohe Herrlichkeit denn nicht? der Hohe! was unter ihm ist trägt
 er; groß an Macht, übt er große Wunder.

שיר היחוד ליום הרביעי

גדול הוא ושמו בגבורה. ארית שאג מי לא ירא:
 דוד הגול הוא מרבבה. אל גערץ סוד קרושים רבה:
 דין יתיב בעתיק יומין. וצבאו על שמאל ועל ימין:
 הדרו והודו על בני עבריו. הדר הוא לכל חסדיו:
 הוא אל אלהי הרוחות לכל. בשד שומע תפלה מכל:
 ודאי ותיק יזע ועד. יי ימלך לעולם ועד:
 ואשר חרב באותינו. להלחם מלחמתינו:
 זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול לו אלה שנים:
 זה אלהינו ולו קיינו. וזמרת יה הוא ישענו:
 חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
 חי לעולם יי חלקי. חכם הרזים יי חוקי:
 טוב ומטיב המלמד העה. טהור עינים מראות בדעה:
 ישר יי וישר דברו. ידידי ידירות משפנות דבירו:
 יועץ וגוזר ומי יפירנה. ויחתוף ויפעל ומי ישיבנה:
 יפה דודי יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשובו:

Erhaben er, erhaben ist sein Nam' in Allgewalt — ein Löwe brüllend
 — wer fürchtet nicht? Mein Freund! geschmückt von Myriaden,
 — tritt mächtig auf im großen Rath der Heil'gen;
 Als Richter sitzend, Alters her, sein Heer zur Rechten, auch zur Linken;
 Ruhm und Glanz verbreitend über seine Diener, ruhmvoll zeigt
 er seinen Frommen sich.
 Er, der Geister, alles Fleisches Gott, hört an das Flehen Aller, zu-
 verlässig, allwissend, Zeuge, Ewiger! regiert in Ewigkeit.
 Unseres Ruhmes Schwert, den Kampf für uns erkämpfend, einge-
 denkt des alten Bundes ewig, tausend Jahr' ihm gleich der Tag
 von gestern.
 Das ist unser Gott, des harren wir; unser Saitenspiel ist Zahl
 er unser Heil. Der Alles schuf, ist Jakobs Antheil der Allbarmer,
 Gott, der Allgütige.
 Der ewig lebt, ist Gott, mein Theil; Geheimniß' kundig, Gott, meine
 Stärke immer gütig, Einsicht lehrend, reinen Blickes, Böses nicht
 würdigt.
 Gerade ist Gott, gerade sein Wort — über Alles lieblich seiner Wohnung
 Inn'res — des Rathschluß mächtig: wer will lösen ihn? rafft
 hinweg und wirket: wer will's abwenden?
 Wie schön mein Freund! Seine Schöne, seine Güte wird man schanen

כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמֹת. יַעֲיֹד קִנְיָהּ לַעֲשׂוֹת נִקְמוֹת:
 כְּנֹשֵׁר עַל בְּנֵי כְשָׁדִים. נִשְׂא עֲבָדָיו וַיִּשֶׁר הַרְרִים:
 כְּדוֹב שְׂפוֹל וּכְנֹמֵר שְׁחָל. כְּרֹקֵב וּכְעֵשׂ וְרוּחוֹ כְּנַחַל:
 כְּדוֹב שְׂפוֹל וּכְנֹמֵר שׁוֹקֵד. הִכְרֹז לַעֲשׂוֹת בְּמִקַּל שְׁקֵד:
 כְּבִיר כַּח לֵב כְּמוֹ שְׁחָל. כְּלִבְיָא וּכְאָרִי וְרוּחוֹ כְּנַחַל:
 כְּאֶרֶז בְּחֹר בְּגִדְלָתוֹ. כְּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנֹתֵהנּוּתוֹ:
 כְּתַפּוּחַ בְּרִיחוֹ עוֹז אֶהְבֵּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֻתוֹ:
 כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר. בֶּן הַדְרִי עִם יוֹשְׁבֵי שְׁעָר:
 כְּבִיר כַּח לְמַרְגִּיזֵי אֵל. נֹקֵם וְנוֹטֵר וּכְטֹל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
 כּוֹסֵי מִנְתַּחַל קִלְקִי וְגוֹדְלֵי. אֲנִי לְרוֹדֵי נַחְלָה וְרוֹדֵי לֵי:
 כְּבוֹדֵי יִי לֹא אֶמְדַּנּוּ. הָאֶמְדַּנּוּהוּ וְהָאֶמְדַּנּוּ:
 כְּאֶרֶז יִשְׂאֵג וּכְכַפִּיר יִנְהֵם. אֵל יְהִיָּה כְגֵר וּכְאִישׁ נְרָהֵם:
 כְּרוּעָה אֲשֶׁר לֹא יוּכַל. צֹאנֹו לְהַצִּיל וְהִיָּה לְמֹאכַל:
 כְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וּכְאוֹרֵחַ. נֶם וּבֹרֵחַ מֵר צוֹרֵחַ:
 כְּאֶרֶז מִשְׁחִית וּכְכַפִּיר לְעוֹבֵיו. כְּרֹקֵב גַּם כְּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו:

wenn nach Zion er heimkehrt; einher zieht wie Held und Kriegs-
mann, Eifer weckend, Rache ühend;

Dem Adler gleich, auf Schwingen seine Diener trägt, auf Steilung
führt; gewalt'gen Muths wie Leu und Löwe, festen Sinns wie
Wasserstrom;

Mit Bärenwuth, Liegers Gile vollbringt sein Wort, wie Mandeln
blühen, so schnell; mit Bärenwuth, wie Tiger, Leu, wie Motte
fressend, festen Sinns wie Wasserstrom;

Hoch empor wie Zeder ragt, sanft wie Hypressenlaub; Zitronenduft,
der Liebe Macht für Israel, sein Stolz;

Wie Apfelbaum im Waldgebölz, so mein Freund mit denen, die
am Thore (des Gerichts) sitzen; allgewaltig Gott, die ihn erzürnen
rächend, mild wie Thau für Israel.

Meines Theiles Kelch, mein Loos! Eigenthum ich ihm bin, er ist's
mir. Gott ist meine Ehre, ihm entsag' ich nicht, Treue wir ihm
zugesagt, und er sie uns.

Brüllend wie Löwe, tobend wie Leu — nicht wie ein Fremder, noch
Verzagter, nicht wie ein Hirt, der nicht kann retten seine Schafe,
die verzehrt werden.

Nicht wie ein muthloser Held, wie ein Pilger, der fliehend und laufend
bitterlich schreit. Dem Löwen gleich zernichtend, wie Leu, die ihn
verlassen, wie Motte nagend ist er seinen Feinden; —

שיר היחוד ליום רביעי

כְּבִיר כַּח בְּשִׁמִּיר וְשִׁית . וְלֹא יִשְׁאִיר בְּנוֹקָה זֵית :
 בְּשִׁמִּיר וְשִׁית צָרִים יִמְגֵן . כְּצַפְרִים עֲפֹת לְעִירוֹ יִגֵן :
 כְּנִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֵא . כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטֵּל לְהַבְקִים בּוֹ :
 כְּנִשְׁר יִרְחֵף עַל גּוֹזְלָיו . וְכַצֵּל כְּנַפְיוֹ יַחֲסוּ מִיַּחְלָיו :
 כְּצַפְרִים עַל עִירוֹ יִגֵן . וְכַצֵּל כְּנַפְיוֹ רַנְנוֹת גִּגְגֵן :
 לְבָדוֹ ייִ הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת . עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת :
 לְצַבִּי וְלַעֲפֹר הַדּוֹמָה דוֹרִי . כִּי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהֵי חֶסְדִּי :
 לְפָנַי עִמּוֹ ייִ שֵׁר הַרְדִּים . וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים :
 לְעוֹלָם ייִ חֲלָקִי וְצוּר לְבָבִי . כִּלְהַ שְׁאֲרֵי לֵהּ וְלִבִּי :
 לְבָדוֹ ייִ הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה . וְרַב נוֹרָאוֹת :
 מְקוֹם וּמַעוֹן אֶתְהָ לְעוֹלָמָהּ . וְאִין יוֹדַע אֶת מְקוֹמָהּ :
 מוֹרָאֵי אֵל רוּעֵי וַיּוֹצֵרֵי . צוּר יִלְדְנֵי מְחוֹלְלֵי וְצוּרֵי :
 מְרוֹם וּמַעוֹז הוּא לִי וּמְחַסֵּי . מְגִדֵּל עוֹז שֵׁם ייִ מְנוּסֵי :
 מְלֶכֶה יַעֲקֹב מְשֻׁבָּב לָנוּ . הוּא מְחוֹזְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מוֹשָׁעֵן יְהִי לִי . מְכַטַּח אֱלֹהִים ייִ חִילִּי :
 מוֹשֵׁל עוֹלָם מְלַכּוֹתֶיהָ . בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִמְשַׁלְתֶּיהָ :

Gewalt'ger Kraft — wie Dornen und Disteln, nichts übrig lassend,
 wie wenn man Oliven pflückt; Dornen gleich und Disteln, wirft
 die Feinde hin, doch umschattend, wie Vögel, schützt er seine Stadt.
 Wie milder Regen kommt er uns — die ihm vertrauen, wie Regen
 und Thau. Wie der Adler um seine Jungen schwebt mit schatt'gen
 Flügeln: so er denen, die seiner harren.
 Er allein ist Gott, der Wunderthäter, mächtig, furchtbar in seinem
 Wirken — schattend, wie Vögel, seine Stadt er schützt, d'rum singen
 wir in seiner Flügel Schatten Jubellieder.
 Dem Reh und dem Hirsche gleicht mein Freund — er kommt mir
 zuvor, Gott mit Güte; vor seinem Wolfe her macht er Steilungen
 eben, trägt hinüber sie auf Adlerflügeln.
 Gott ist immer mein Theil und meines Herzens Trost, mein Fleisch
 und mein Herz nach dir schwachten. Er allein ist Gott, der Wunder,
 groß und furchtbar, übt.
 Du bist Ort und Wohnung deiner Welt, und Niemand kennt deinen
 Ort. Meine Furcht ist Gott, mein Heil, mein Hüter, mein Fels,
 der mich geboren, mein Schöpfer, Bildner.
 Hohe Beste er und mein Schutz, feste Burg, des Ew'gen Name Zu-
 flucht mir; der König Jakob's eine Schutzwehr uns, Befehle uns
 gegeben, Beistand uns gewährt.
 Rettungsturm und Stütze mir, Zuversicht auf Gott den Ewigen ist

מי ימְנֶה כַּאֲחֵי לִי לְצַדִּיקָהּ . הוֹשֵׁעַ ייִ בִּי יְדָהּ לֹא קָצְרָה :
 מְקוֹר חַיִּים מְקוֹה יִשְׂרָאֵל . לֹא אֶעְזֹב בִּי מְעוֹי אֵל :
 מִגֵּן יִשְׁעֵי וְחֶרֶב גְּאוּהָ . לְשִׁמָּהּ וּלְזִכְרָהּ נִפְשׁ תְּאוּהָ :
 מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ . אֲשֶׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בּוֹ :
 נָבַר וְנָעִים נְאוֹר וְנוֹרָא . נְאֻדָּר וְנֻאָדָּר שְׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה :
 נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ . לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹבֵי לוֹ :
 נֶצַח יִשְׂרוֹן הָאֵל הַנֶּאֱמָן . מֵאֵלֶיהוּ יְהוּדָה לֹא אֶלְמָן :
 נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלְאִים . וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשֻׂאִים :
 נִקְדָּשׁ וְנִגְעַרְץ אֱלֹהֵי קְרוֹשֵׁי . נִכּוֹן וְנִשְׁגָּב ייִ גְּסִי :
 נֹקֵם וְנוֹטֵר וְבַעַל חֶמֶה לְצַרּוֹ . לְאוֹיְבָיו אִישׁ מְלַחֲמָה :
 נְרִי ייִ בְּהַלּוֹ נְרוֹ . עָלֵי רֹאשֵׁי וְנֵר לְרַגְלֵי דְבָרוֹ :
 סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד ייִ סְלֵעֵי . סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא לְפִשְׁעֵי :
 סִהְרֵי ייִ סְלֵעֵי וְסִתְרֵי . סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סְעָדֵי וְסִבְרֵי :
 סְלֵעָנּוֹ ייִ וּמִצּוֹדֵתָנּוֹ . עוֹרֶתָנּוֹ וּמִפְלִטָנּוֹ :
 עוֹז וְגִבּוֹר עֹזֵי וְעֹזֵרֵי . עֲלִיּוֹן עוֹז לִי אֵל יְהִי עָרִי :
 עִיר וְקִדִּישׁ שֵׁת סְבִיבֵי סִתָּר . אֶבֶן אֶתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר :

meine Stärke. Weltregent in deinem Reiche, deine Herrschaft für und für.
 Wollest du mir Bruder sein in Nöthten! Hilf, o Er'ger, deine Hand ist ja nicht kurz. Lebensquelle, Hoffnung Israels nie will ich verlassen, Gott ist meine Beste.
 Meines Heiles Schild und Sieges Schwert, zu deinem Namen, deinem Ruhm die Seele strebt; ein Schild ist er Jedem, der ihm fest vertraut, Heil dem Menschen, der in ihm sich schützt.
 Rein und mild, mächtig, furchtbar, geschmückt, umgürtet mit Kraft sein Name. Treu ist Israels Vertrau'n, Erlöser! Er lügt nicht; Heil denen, die seiner harren.
 Zeschuruns Zuversicht, der Gott der Treue; von ihm Jehuda nicht verlassen wird. Ueber alle Wunderbaren, wunderbar, über all Erhabnen, er erhaben!
 Geheiligt, hocherhaben, Gott, mein Heiliger, fest und hoch ist mein Banner in Gott. Rächend, zornig, grimmig, gegen seine Feinde, gleich dem Krieger.
 Meine Leuchte, Gott, ein strahlend Licht über meinem Haupte, leuchte mir sein Wort. Gott mich stützt und schützt, mein Fels, erträgt, vergibt, verzeiht die Sünde.
 Mein Zeuge Gott, mein Fels, mein Schutz, vergibt, erträgt, ist Stütze, Hoffnung mir. Unser Fels ist Gott und unsre Burg, unsre Hülfe, unsre Rettung.

שיר היחוד ליום רביעי

עַד מִמְהַר לְשֵׁלֶם גְּמוּלָה לְאֹיְבָיו. שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאֹהֲבָיו
 פָּדָה אֶת אֲבֹרָהֶם יְרִירוֹ. הוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו
 פָּחַד יִצְחָק יִתֵּן פִּחְדוֹ. עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו:
 פּוֹעֵל וְחֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבֹדֵק. כָּל הַלְּבָבוֹת לוֹ אֵתֵן צָדִיק:
 צָרוֹר הַמּוֹר אֲשֶׁבּוֹל הַכּוֹפֵר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כּוֹפֵר:
 צַח וְאֵרוֹם דּוֹדֵי בְּצַבְאָיו אוֹת. עַל בֶּן נִקְדָּא שְׁמוֹ יִי צַבְאוֹת:
 צְדִיק יִי הַצּוֹר תַּמִּים. אֲבִטַח עֲדֵי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים:
 צָבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
 קְדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִיּוֹת קְדָשׁוֹת. בְּתוֹת שְׁלֹשׁ קְדוֹשׁ מִשְׁלֹשׁוֹת:
 קָיָם לְעֹלָמִין אֱלֹהָא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמְרָא שְׁמַיָּא:
 קוֹנֵי מַרְחָם מִקְבָּא לְשׁוֹנְאָיו. קָרַן יִשְׁעֵי וְקָרֹב לְקוֹרְאָיו:
 רְחוֹק מִכָּל וְאֵת כָּל רֹאֵה. בֵּי רָם יִי וְשָׁפֵל יִרְאֵה:
 רוֹעֵי יִי לֹא אֲחַסֵּר כָּל. וְרַב כַּח וְרַב חֲסֵד לְכָל:

Mächtig, siegreich —, Macht und Hülfe mir; der Höchste stets mein
 Sieg, ist nie mein Feind. Von Engelschaar umgeben er im Dunkel;
 wahrlich, Gott, du im Dunkel verhüllt.

Selbst Zeuge — eilt er zu vergelten seinen Feinden; den Bund der
 Treue hält er seinen Lieben. Er, der Abraham, den Liebling, frei
 gemacht, wird Israel sein Knecht befreien.

Der von Sischak war gefürchtet, leget Schrecken auf der Söhne Jakobs
 Feinde. Er wirket, forschet, wäget, sucht durch alle Herzen: ihn
 erkenn' ich als gerecht.

Inbegriff' der Güte und Guld — gibt er für sein Volk die Feinde
 hin. Glänzend, muthig seinem Heer' erscheint: d'rum er „Gott
 der Heere“ wird genannt.

Gerecht ist Gott, ein Schuttfels ohne Fehl, ihm, dem Fels vertrau'
 ich ewiglich. Die Himmelsheere beten ihn an, Seraphim umgeben
 seinen Thron.

Heilig über alle Heiligkeit ist er; Engel sprechen: „dreimal heilig“
 aus. Ewig dauernd, ewig lebend, Gott! Herr der Erde, Herr des
 Himmels.

Mein Schöpfer, mitleidsvoll — eifert gegen seine Feinde; meines
 Heiles Horn, nahe denen, die ihn anrufen. Fern von Allem —
 schaut er Alles, hochehoben Gott — schaut das Niedre.

Mein Hirt ist Gott, mir fehlet nichts, allvermögend, Allen gütig.
 Erbarmungsvoll ist Gott, er heilet, er verbindet zerbrochne Herzen,
 drückt die Sünde nieder.

Lieblichkeit ist meines Freundes Wesen; seine Rechtsprüche wahr;
 Seine Rechtsprüche wahr und angenehm. Erster, Letzter, alle
 Ewigkeit hindurch bist du, o Gott, der ewig thront.

שיר היחוד ליום רביעי

רחום יי רופא ומחבש לשכורי לב. ועון בזבש:
 רעי כלו הוא מחמדים. משפטיו אמת מתוקים וחמורים:
 ראשון ואחרון מעולם ועד עולם. אתה אל שוכן עד:
 שליט מלך שמיא בכל דר ודר. ליה אגא משבח מרומים ומרדר:
 שליט ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 שגיא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכחו ומי כמהו:
 שלמה שמו כי שלו שלום. כי ידבר אל חסידיו שלום:
 שם יי אהיה אשר אהיה. בתועפות ראם לו בכפיר וכאריה:
 שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שנוו בפשי הללו:
 תתמם עם יושבי נטעים. השריגים שלשת הרועים:
 תתחסר תתבר עכם. ועם עקשים תתפל להמם:
 תמים דרכיה תקיף מבל. תוכל לבדה לעשות את כל:
 תחלתי וסבדי ותקותי. האנת בפשי ותשוקתי:
 תהלתי ותפארתי ועוי. ממעי אמי גוחי וגוזי:
 תמים דעים אל דעות אחר. כל הלכבות דורש יחד:

ליום חמישי

מי כמותה דעה מורה. ניב שפתים אתה בורא:
 מחשבותיה עמקו ורמו. ושבותיה לא יתמו:

Er herrscht, der Himmelskönig, für und für, ihn preis', erheb', erhöh'
 ich; Sonne und Schild ist Gott der Herr, richtet gerecht und beugt
 die Stolzen.

Allmächt'ger! wir erreichen ihn nicht; allkräftig! wer ist ihm gleich?
 Sche lomo (Friede) sein Name, denn sein ist der Friede,
 verheißet seinen Frommen Frieden.

Sein Name heißt: „Ich bin, der ich bin!“ Stark wie das Reem,
 Löwe und Leu — Schaddaj (Allmächt'ger), mein Licht, mein König
 und Gott! Hallelujah! seinen Namen lobe meine Seele.

Treu gestant bist du den Bürgern jener Pflanzung (Pallästina) den
 Sprößlingen der dreien Hirten (Abraham, Iizchak und Jakob.)
 Allgütig, gerade gehst du um mit ihnen; den Lückevollen bist du
 unverzüglich, du betäubest sie.

Wandellos sind deine Wege, Allgewalt'ger! du allein bist allver-
 mögend — meine Hoffnung, Zuversicht und mein Vertrauen, meine
 Lust und mein Verlangen.

Mein Ruhm, mein Stolz, meine Stärke, der meiner Mutter Schoos
 mich entzog, vollkommen an Erkenntnissen; der Gedanken Gott,
 die Herzen allesamt er. Der Einzige!